

Sejmarji! Vzemite s seboj tudi Slomškove svetinje, ki jih ljudje tako želijo imeti! Lahko jih boste odprodali. Svetinje se dobijo v Cirilovi Maribor-Ptuj.

Dekliški tabor pri Sv. Roku. Vzporedno s tabori fantov in mož se vršijo tudi veličastna prosvetna zborovanja naših deklet. Dekleta šmarske dekanije so pohitela zadnjo nedeljo k Sv. Roku nad šmarjami. Večina deklet se je zbrala v nedeljo zjutraj na kolodvoru, kjer so pozdravile predavateljice iz Celja in so se podale k sv. maši k Sv. Roku. Po službi božji je

bilo pred cerkvijo zborovanje pod vodstvom g. kaplana Veselčiča. V imenu šmarskega okrožja je pozdravila dekleta Nežka Anderličeva, za celjsko podzvezo gđna Košičeva. O nalogah deklet za bodočnost je govorila gospa Marinkova. Po popoldanskih večernicah je bilo predavanje pred cerkvijo in je govorila gđna Slapnikova iz Celja o naši skupnosti. Tabor deklet je pozdravil šmarski župan g. Turk, sladkogorski g. župnik Stakne je podal dekletom nekaj navodil za življenje. Lepi tabor je zaključil tamonjšnji rojak g. monsignor Vreže, ki je polagal dekletom na srce, naj bodo boriteljice za Kristusova načela in naj ponesejo njegovo ljubezen v svet.

go posestnika v Zibercih. Naj počivajo v miru! **Sv. Miklavž pri Ormožu.** V starosti 73 let je zadela srčna kap občežnana ter priljubljeno Vrbnjakovo kumo. Rajna je bila dolga leta poštna uradnica pri Sv. Miklavžu in med vojno celo organistin'a. V njeno hišo je prihajal »Slov. gospodar« 40 let. Blaga rajnica je bila velika dobrotnica revežev in skoro vsak dan smo jo videli pri sv. maši in pri sv. obhajilu. Dobri kumi poplačaj Vsemogočni njena številna dobra dela!

Sv. Rupert nad Laškim. Pač res, nobena pratka bi ne mogla povedati, da bo mlada, zdrava in vesela Lojzka Novakova, p. d. Plavčeva iz Bezgovne 21. avgusta počivala na mrtvaškem odru: saj je imela komaj 23 let, bolezní ni poznala, pač pa delo, trud in napor, kakor ga pozna samo nepokvarjen kmečki človek. A močni prehlad, za katerega se v svoji mladi moči ni zmenila, je postal usodepoln. Iskala je zdravje v celjski bolnišnici; ko je spoznala, da je vsak človeški trud zaman, je s poslednjimi telesnimi močmi hitela nazaj v očetovo hišo umirat. Marijina dekliška družba, v kateri je svojo lepo mladost zgledno preživela, ji je priredila častno spremstvo, domači pevski zbor je zapel ob hiši žalosti in ob grobu pretresljive žalostinke, družbeni voditelj je rajni spregovoril primerno slovo. Spavaj mirno, dobra Lojzka in prosí pri Bogu za hudo prizadete starše!

Odprta noč in dan so groba vrata.

Studenci pri Mariboru. 21. avgusta je umrl velespoštovani mož Peter Pavalec. Pred večimi leti se je preselil sem in si kupil hišo. Peter Pavalec je bil zaveden katoliški mož. Pri vseh katoliških kulturnih prireditvah je bil navzoč. Bil je skoraj vsakdanji obiskovalec sv. maše ter je pogosto prejemal sv. obhajilo. Odtod njegova usmiljenost do siromakov in revežev. Več let je bil ud III. reda sv. Frančiška, član tukajšnjega Katoliškega izobraževalnega društva in cerkveni ključar pri cerkvi sv. Jožefa v Studencih. Pogreb je bil 23. avgusta, katerega se je udeležilo veliko občinstva. Gospod Bog naj mu podeli obilno plačilo za njegova dobra dela v nebesih. Naj počiva v miru!

Sv. Anton na Pohorju. Resnici na ljubo sporočamo, da rajnega posestnika Antona Mravljaka niso našli mrtvega v gozdu, pač pa se je v njem ponesrečil tako, da je začel krvaveti in slabeti. Rajniki se je vsedel na gare ter se sam pripeljal domov, kjer so ga spravili domači v postelj. Spregovoril je še par besed, nato se je onesvestil ter izdihnil. Pogreb je pokazal, da je bil Anton Mravljak priljubljen povsod radi svojega mirnega značaja in pripravljenosti pomagati vsakemu. Bil pa je tudi mož velik trpin, a

je svoje križe tiho prenašal. Sedaj se bo odpeljal poleg cerkve sv. Antona. Blag mu spomin!

Apače. Pokopali so ob lepi udeležbi pogrebcev na apaškem pokopališču v zadnjih tednih tri gospe: Probat, soprogo cerkvenega ključarja iz Drobincev, ki je umrla 52 let stara; Barbaro Jaušovec, Slovenko iz Apač, in Kampuš, sopro-



Maribor. (Jubilej odlične mariborske obitelji.) Pred dnevi je slavil 30 letnico poroke odlični mariborski meščan g. Franc Hohnjec s svojo ženo Viljemino. G. Hohnjec je v Mariboru in okolici odlična osebnost, priznan mesarski obrtnik, dolgoletni član mariborskega občinskega sveta, bil je celo vrsto let član trgovske in obrtne zbornice v Ljubljani, član mojstrske izpitne komisije, častni predsednik mesarske zadruge in član številnih korporacij in ustanov v Mariboru. Njegov zakon je srečen in družina Hohnječeva uživa veliko spoštovanje blizu in daleč. V zakonu so se mu rodili trije otroci, dve hčerki in en sin in

reči moramo, da živi g. Hohnjec res srečno družinsko življenje. G. Hohnjec je tudi obhajal spomladi 30 letnico svoje samostojne mesarski obrti. V mladosti je mnogo prepotoval in se izobrazil v svoji stroki tudi v tujini. Rodom je iz obsoletskih krajev ter je velik prijatelj naših vinogradnikov. Kot mlad dečko je zapustil rojstni dom in ko je postal samostojen mojster v Mariboru, je začel prav za prav z nič. Kot poštemu človeku, kateremu je bila vse življenje vestnost in značajnost merilo njegovega delovanja, mu je bila sreča mila in s svojo pridnostjo, varčnostjo in vztrajnostjo si je pripravil v Mariboru lep dom, v katerem živi res življenje srečnega človeka. Njemu in njegovi spoštovani gospej soprogi k 30 letnici njune poroke, njemu posebej pa k 30 letnici obstoja njegove obrti kot

vališča opazovala jagra, kako se je motal okoli mežnarije in kako jadrno se je izgubil v noč. Previdno je ostala še nekoliko časa skrita, potem je šla po vrečo in jo odnesla; v nekem zapuščenem hlevu nad gozdom je počakala jutra.

Ko se je zasvitalo, je pregledala, kar je bilo v vreči. Vsa iznenadena je bila, ko je poleg dragocnosti našla še precej denarja. Pobrala je denar, potrgala zlatnike in drage kamne, ostalo pa je skrila v nastel in šla domov.

Še dopoldne si je namislila, kako bo napravila, da bodo Veroniko osumili, da je ona tatnica, ki je šmarsko cerkev okradla. Lezla je za njo, ko je ta šla v Kaplo, in pri macesnih je spustila kmalu za njo kos ukradene zlate verižice na pot, kakor da jo je Veronika izgubila. Podobno je naredila dva dni pozneje na Klemenovem vrhu; tu je pobrala tudi škarje, ki jih je Veronika pozabila.

Ko so se nato začeli marnji, se je Špela zmenila s sodnikovim Lavrincem, z urarjevo Rezo in še z nekaterimi deklinami, ki so vedrile na Fužini, ter jih je nagovorila, da so na vso moč jele te marnje podpirati.

»Le počakaj, hinavka! Tako ti zagodemo, da te še pes ne povoha več.«

Da imata ona in jagar kaj s tatvino, tega ni zaupala nobeni, še Lavrincu ne. »Izdati se morem le enkrat, besede nazaj vzeti pa nikoli več,« si je mislila in je rajši molčala.

Zmeraj več so vedeli jeziki povedati, zmeraj bolj so jeli kazati na mežnarjeve. Zdaj je Špela šla in je večidel vse, kar je bilo ukradeno, ponoči skrila v mežnarjevo klet. Čez kak dan, si je dejala, bo že nahujskala kake ponočnjake, da bodo dragocenosti našli.

S svojo preveliko gorečnostjo pa je Gašpar že prej sprožil vso reč. Ko je Špela izvedela, da so mežnarjeve prijeli, je bila vsa iz sebe od hudobnega veselja. Saj se ji je res vse tako posrečilo, da si še mislila ni, da bo tako gladko šlo. Veronika in mežnar z mežnarico so bili v pasti, na njo ali na jagra pa še malo suma ni padlo.

Sicer se je bala, da bi jagar prišel na dan z njeno ruto in z onim, kar si je od cerkvenih dragocenosti še obdržal, ali verovala je, da si več kaj ne bo upal, ker bi drugače samega sebe tudi izdal. Zaradi rute bi se že kako zlagala. Za Veroniko se pa tudi ne bo potegnil; saj toliko ga je že poznala, da kakemu dekletu na ljubo, najsi jo ima še tako rad, ne bo tvegala življenja.

(Dalje sledi)

Vse šolske potrebščine

dobite najceneje in najboljše v prodajalnah

Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in Ptuj!

Električni krojač

Eden najbolj znanih pariških krojačev si je izmislil, da bi v službo svojih naročnikov postavil najmodernejšo pridobitev elektrotehnike, fotoelektrično stanico. Naročnike postavijo v neko kabino s kariranimi stenami. Te stene predstavljajo torej nekakšno merilo. Potem nastavi pomočniki celo vrsto kovinskih kazalcev, električne svetlobne stanice stopijo v obrat, končno napravi jo še dva fotografska posnetka, enega od strani, drugega od spredaj, in pomerjanju je konec. Tedenost te metode je v tem, da krojač potem nima samo potrebnih mer, temveč tudi natančen obris svojega odjemalca.

našemu zvestemu naročniku najiskreneje častitamo!

Sv. Anton na Pohorju. »Večno molitev« imamo letos 11. septembra, to je v soboto. Pridigat in spovedovat pride sloviti pridigar in spovednik preč. g. p. Marko iz Studencev pri Mariboru. — Pretečen petek 27. avgusta se je povodni mož na Veliki kopi zopet strašno razsrdil. Poslal je po Pohorju silen naliiv s točo. Treskalo je kakor bi se svet podiral. V našo cerkev je udarilo tri- ali štirikrat. Da, da, smo »privlačna sila«, a to čast bi radi odstopili komurkoli. — Antončani smo napravili v nedeljo 22. avgusta izlet na Lazovnik ali kakor ta vrh povsem napačno nazivajo Kremžarjev vrh. Domačini tega imena niso poznali, dokler ga niso tujci popočili. Pravilno se glasi Lasovnik ali Lasovž. In pri tem naj ostane! Omenjenega dne se je namreč vršila na Lasovniku »lepa nedelja«. Bilo je lepo, le proti večeru nas je pralo prav pošteno, da smo bili na obeh straneh mokri.

Sv. Marija v Pušcavi. Kot zaključek letošnjih romanj v Puščavo praznujemo 8. septembra zadnji romarski shod v letošnjem letu. Veliko število romarjev je letos obiskalo Puščavo in lahko rečemo, da bi jih bilo še enkrat toliko, če bi deževje ne motilo romarjev. Kdor se je namenil letos na romanje v Puščavo, to lahko stori 8. septembra, na praznik Rojstva dev. Marije. Zveza z vlaki je ugodna. Sv. maše bodo od 7. ure zjutraj naprej po prihodu jutranjih vlakov. Bo tudi več spovednikov na razpolago.

Ruše. »Ruška nedelja.« Živimo v dobi slovenskih taborov. Imamo verske, prosvetne, kmečke tabore. Hočemo imeti še Marijin tabor in ta naj bo letošnja »ruška nedelja«. Obhajala se bo na praznik Marijinega imena, v nedeljo 12. septembra kakor vsako leto v Rušah. Spored: v soboto od 12 do 13 sprejem procesij, ob 14 obisk ruške Kalvarije, od 14.30 naprej spovedovanje, ob 18 romarska pridiga, slovesne večernice in rimska procesija. V nedeljo ob 4.30 skupno sv. obhajilo, ob 5 prva sv. maša, ob 6 prvo slovesno sv. opravilo in darovanje za prenovljenje cerkve, ob 7.30, 8 in 9 tihe sv. maše, ob 10 drugo slovesno sv. opravilo in darovanje za prenovljenje cerkve. Ob 15 slovesne večernice. Romarji naj se poslužijo nedeljskih kart na železnici, ki velja od sobote opoldne do ponedeljka opoldne — morajo pa izrečno zahtevati nedeljsko karto. Izmeneali bo letos obiskovalce ruške cerkve prenovljeni veliki oltar, ki ga bodo gledali v njegovi prvotni obliki in lepoti. Oltar je bil restavriran letos za sv. birmo meseca majnika.

Apae. Iz Apač je odšel nek starejši prevžitar proti Muri in je nekomu na poti pripovedoval, da gre v Muro. Ker je dotični smatral to za šalo, ni prevžitkarja zasledoval. Od tedaj naprej ni več sledu za prevžitkarjem. — Za farni praznik 15. avgusta je na predvečer apaečka godba zaigrala v stolpu nekaj lepih nabožnih pesmi, znanih z evharističnega kongresa v Ljubljani. — Iz šole v Stogovcih je predstavljena v bližino Črnomlja učiteljica gospa Bogdana Zeleznik, ki se je poročila v začetku julija v Črnomlju. G. Danilo Pečenko, dosedaj učitelj v Stogovcih, je premeščen na šolo na Planini pri Logatcu. — Dočim so poletni pridelki bili še vsaj srednje, običajne množine, se obeta slaba letina jesenskih pridelkov, zlasti krompirja, ki zelo gnije, in zelja, ki je večinoma sneženo od gosenic. — Pri Pihlerju na Plitvici so se v nedeljo 29. avgusta vnela in pogorela gospodarska poslopja in hlevi. Živina, razen dveh malih prašičev, je bila rešena.

Makole. Požar je nastal v Varožu pri posestniku Reberniškem. Zgorelo je gospodarsko poslopje, škoda znaša 10.000 din, pa je krita z zava-

rovalnino. Naša novoustanovljena gasilska četa je ravno imela v posojilniški dvorani sestanek in redovne vaje, kar se nenadoma sliši klic, da gori. V trenutku je bila četa pri ognju. Ognja pa ni bilo več mogoče omejiti. — Od vseh krajev Slovenije se sliši o poljskih požeruhih gosenicah. Tudi naš kraj so si te nenasitne vasiljke izbrale. Uničile so vse zelnike tako temeljito, da ni sledu o njih. Bojimo se, kaj bo prihodnje leto, ko bo iz goseničnih ličink vnovič v velikanskih množinah izletel glogov belin. Še večjo nadlego na polju nam pa delajo vrane. Take množine, kakor letos jih še nikoli ni bilo. Velikansko škodo so napravile na žitnih poljih (pšenici), največ pa sedaj na koruzi — tudi v vinogradih poskušajo, če že grozdje zori, kar doslej še ni bil primer. Temu bi moralo posvetiti pozornost naše slavno makolsko lovsko društvo, ki je tako poceni dobilo lov v zakup in bi na kakršenkoli način vsaj delno uničilo te škodljive ptice. — Toča nam je že nekajkratov pretila ter so nam grozili črni oblaki z viharjem med Bočem in Pohorjem. Toda kakor da bi jih odpodilo zvonjenje zvonov sv. Treh kraljev, ki čuvajo naše vinske gorice po Jasterniku in Vrholah. Doslej smo bili — hvala Bogu — še vedno obvarovani pred to grozno siho božjo.

Gora Oljka. Vsem prijateljem cerkve gore Oljke sporočamo, da se bo vršil letošnje leto romarski shod 19. septembra, in sicer z zelo peštrim sporedom. Pobožnost se bo začela že prejšnjo soboto. Spovedovanje, pridiga, cerkveno ljudsko petje. Spovedovanje se bo vso noč. V nedeljo bo več sv. maš. Ta dan boimo tudi občudovali nova okna, ki jih je izdelala »Naša sloga« v Ljubljani kot poseben vzor cerkvene umetnosti. Vsi prijatelji, znanci in ljubitelji, pridite, da se okrepite duhovno in telesno in se navžijete čistega gorskega zraka in moči sv. križa!

Mozirje. »Jutro« je prineslo poročilo o treh razpravah, ki so se vršile nedavno pred okrajnim sodiščem v Gornjem gradu. G. poslanec Rudolf Pevec je tožil Matijo Goričarja, učitelja Dušana Špindlerja iz Mozirja in uradnika Venčeslava Žnidaršica iz Šmihela nad Mozirjem radi razžaljenja časti. Zadeva s temi pravdami še ni končana in se bo še ponovno razpravljalo, ker sta nastopila Goričar in Špindler za svoje žalitve dokaz resnice. Celo gornjo Savinjsko dolino bo zanimalo ozadje teh razprav, s katerimi se že v naprej ponaša gornjegrajski dopisnik »Jutra«. Spor je pričel 23. 9. 1936, ko je imel poslanec Rud. Pevec v trgu Mozirje zupni sestanek radi občinskih volitev. Na ta sestanek se je vrnil tudi učitelj Dušan Špindler iz Mozirja. Poslanec je ostro bičal nastope učiteljstva pod JNS režimom in poprejšnje občinsko gospodarstvo Mozirja. K besedi se je prijavil Špindler. V svojih izjavanjih je žalil poslanca in so njegove besede bile toliko komunistično navdahnjene, da mu je bila odvzeta beseda. Venčeslav Žnidaršič je primoraki rojak in je bil Marušičev župan okolice Mozirje. Njegova žena je bila učiteljica v Šmihelu nad Mozirjem in se je vedno tožarila s kmeti, dasi je več pravih zgubila. Radi takih razmer je bil g. Pevec poklican v Šmihel na shod, da odpomore

tamošnjim kmetom napram pravdarski učiteljski moči. G. poslanec je nastopil z ostro besedo, ki je pa pri poštenih kmečkih ljudeh zalegla. Radi sporov v Šmihelu je Žnidaršič g. Peveca sredi Mozirja dejansko napadel in ga je g. Pevec radi tega tožil. Glavno vlogo pri omenjenih sporih je igral Matija Goričar. Ta je poslanca Peveca na javnem shodu pri Remicu v Nazarjih napadel, češ, da je bil pristranski komisar med vojno. Radi te klevete je bil Goričar obsojen, a je prišel v amnestijo in je prost kazni. Moralno pa je zmagal v tej pravdi g. Pevec. Dosedanji izid zgoraj omenjenih treh pravi je tale: Žnidaršič je bil pogojno obsojen. Špindler je odslovljen iz službe in je akt prosvetni oddelek pri banovini odstopil državnemu pravdnstvu, ker je njegovo nastopanje bilo komunistično in še bomo o stvari poročali. Matija Goričar je bil za svoje klevete obsojen, o čemur priča razsodba okrožnega sodišča v Celju. »Jutro« pravi, da bosta Špindler in Matija Goričar doprinesla dokaz resnice, a se jima je doslej vse ponesrečilo. Vse priče proti poslancu niso imele ničesar drugega povedati, kakor to, da je bil med vojno veliki prijatelj rajnega dr. Verstovškega, ministra dr. Korošca, pokojnega poslanca Pušenjaka in generala Maistra. O mozirskih po »Jutru« zanimivih političnih pravdah še bomo poročali in smo v naprej prepričani, da še bo omenjeno troperesno deteljico presneto bolela glava, ker so polnili z zadevo »Jutro«.

Tinsko. Izredno lepo so se izvršile romarske slovesnosti na Tinski gori za Marijin praznik 15. avgusta. Romarji so prihiteli v velikem številu od blizu in daleč. Lepa skupina je prišla iz Prekmurja, precej jih je bilo celo iz okolice Maribora. Tudi iz daljnih Pišec so priomali. Največjo pozornost so pa vzbujali Hrvatje s svojo izborna cerkveno godbo iz Vinagore. Prihodnji shod bo na Tinskem na angelsko nedeljo, dne 5. septembra. Služba božja bo ob 10.

Sv. Rupert nad Laškim. Nek pregovor pravi, da dobre misli in stari konji pridejo vedno prepozno. To velja med drugim tudi za letošnje goseničjo nadlogo in velikansko škodo na zelju menda po vsej Sloveniji; skoraj povsod so kapusovi nasadi domala popolnoma uničeni. V nekem kraju — na Kalobju — pa so ob pravem času pravo pogodili: domači g. župnik je v cerkvi oznanil, kolika nevarnost preti od metulja — glogovega belina, pozval starše, naj pošljejo otroke na kapusove njive, da s primernimi vejami pobijajo metulje, gospodinje pa naj pobirajo na zeljnih vehah že od metuljev izležena jajčka ter jih uničujejo. Uvidevni ljudje so ubogali, ravnali po danem navodilu in tako po vsej župniji z malimi izjemami rešili zelje nasade, ki so povsod drugod, pri vseh kalobjskih sosedih uničeni. Pamenet Kalobjčan je rekel: najmanj 50.000 din gospodarskega premoženja smo s tem rešili. Škoda, škoda, da za ta enostavni a tako učinkoviti recept nismo pravočasno zvedeli sosedje Kalobja! Ko bi nas oblast pravočasno opozorila na goseničjo nevarnost, bi obvarovala banovino milijonske škode!

Pišece. Lepo slovesnost smo obhajali 23. avgusta. Naš vrli g. župnik Franc Toplak je obhajal 25 letnico mašništva. Zbrali so se v lepem številu duhovniki sosednjih župnij. Tudi domači župljani so ob tej priliki dali izraza svoje hvalečnosti napram g. župniku, ki že 19. leto vrši s prav apostolsko gorečnostjo svojo dušnopastirsko službo. Dobri Bog daj svoj blagoslov še za naprej, da bi zdrav in čil obhajal zlatomašniški jubilej! Prav lepo prenovljena obhajilna miza v naši cerkvi nas vabi. Dela je okusno izvršil pomočnik kiparja Sojča iz Maribora. Ker nas je Bog do sedaj obvaroval večjih vremenskih nezd, smo priredili

V ZTSTARELIH SLUČAJIH ZAPEKE, SPREMLJANIH PO HEMOROIDIH IN OTEKLINAH, je naravna

FRANZ-JOSEFOVA

grenčica, užita tudi v malih količinah, pravi blagoslov.

FRANZ-JOSEFOVA

voda milo učinkuje in zanesljivo odpira, a tudi po daljši uporabi nikdar ne odreče.

Ogl. reg. S. br.30.474-35.

25. avgusta zahvalno romanje na Sv. gore. Najlepša zahvala in pa tudi prošnja, da bi bili še tudi za naprej obvarovani strašne šibe božje, bo pa to, da bomo vsak po svojih močeh darovali za brate in sestre, ki so tako hudo prizadeti po vremenskih neugodah.

Zdole pri Krškem. To je bil dan in praznik radosti in hvaležnosti, ki ga je Bog podaril nam Zdolanom in našemu rojaku, prvemu duhovniku naše župnije. Hvaležni smo Bogu za vse nam podeljene dobrate, hvaležni smo pa tudi g. jublantu, ki je ugodil našim željam ter prišel obhajati na praznik Vnebovzetja Marije Device v svojo rojstno župnijo štirideseto obletnico svoje nove sv. maše. Že na predvečer pred praznikom se je pričelo naše veselje pri slovesnih večerjicah in v mraku, ko je zabliskala rimska cesta lampijonov med opletenimi smrekami in belimi brezami od cerkve do župnišča. Tedaj se je oglašila pozdravna pesem cerkvenih pevcev pod vodstvom g. organista Ivana Ivačić. Tako pač peva naše Posavje v nadopolni dobi božjega blagoslova, ko se obenem oglašajo prvi solisti črički v bližnjih vinogradih in se v pozno nočno tmilno vežbajo za zahvalno trgatveno himno. V kratkem odmoru prijetnega vokalnega koncerta zadoni sonatina ubranih strun v polnih akordih. Ali je to radio ali povabljen odlična mestna godba? Nikakor ne! Vse pristno domače. Blvši vojak Joško je s svojima bratoma in dvema bratoma sosedoma vojaško nastopil. Ta glasba brez klarineta in harmonike je za uho in srce sladka pesemca. Tako žvižga in vriska in toži le struna na vijolinah in citrah in odmeva na gromkem basu. Sledili so pozdravi, za katere se je srčno zahvalil g. jubilant Melhior Zorko. Pri prvem sv. opravilu je oznanjal božjo besedo g. župnik Zorko, obhajal svoje sorodnike in rojake, pri poznem pa g. svetnik Alojzij Šoba, ki je bil pridigar tudi pri jublantuovi novi sv. maši na Vidmu pri Krškem in tudi sam 15. avgusta dočkal svoje 46. letnico. Pri orglah in med pevskim zborom je bila naša domačinka Minka Bertole. Po službi božji nas je privabilo Slomškovo »preljubo veselje« na rojstni dom g. jublanta, kjer so se pridružili njegovim sorodnikom vaščani Ločani, hišni in jublantuovi mladostni prijatelji: g. svetnik in župnik A. Šoba, g. župnik Makso Ocvirk, g. župan M. Pleterski, gg. posestniki: A. Robek, B. Habinc in Fr. Zup. inčič. Oživel so pri omizju godci, pevali in govorili. Živahno tekmovalje je nastalo v obljubah, kako se vsi žele udeležiti zlate sv. maše na Zdolah, katero naj bi na priprošnjo Marije Device dočakala oba jublanta. V navdušenem odzdravu je g. jubilant pohvalno omenjal tudi svoje župljane na Spod. Polskavi. Glasno pritrjevanje je nastalo, ko je g. Stanko lepo slavil duhovniško službo pri oltarju in vneto delo duhovnikov v dobrobit ljudstva, ki je hvaležno vpisalo jublantuovo ime ne le na diplome, temveč tudi v svoja srca, ker je jubilant sam ali s pomočjo sodelavcev kar na treh novih postajicah vlake zaustavil. Jublantuovo udejstvovanje na prosvetnem in zadrugnem polju je slavil g. svetnik Šoba, ker so razne gospodarske in kreditne zadruge na Rečici, v Cirkovcah, na Hajdini, v Oplotnici in v Št. Juriju ob juž. žel. stalni spomeniki, številni stari in novi Mohorjani na vseh službenih mestih pa žive priče jublantuovega dela. — Obema gospodoma jublantom želi še lepo vrsto blagoslovljenih let tudi uredništvo »Slov. gospodarja«!

Krško ob Savi. Glavni romarski shod v božjepotni cerkvi sv. Rozalije bo letos v nedeljo, to je angelsko nedeljo 5. septembra, zato je že v soboto zjutraj pri sv. Rozaliji sv. maša ob 8, ob 18 pa pridiga in pete litanijske Matere božje. Po litanijah bo prilika za spoved kakor tudi v nedeljo zjutraj od petih dalje; nato bo v nedeljo

»LJUDSKA SAMOPOMOČ« 1245

v Mariboru naznanja vsem svojim cenjenim članom in občinstvu, da se preseli s 1. septembrom s svojimi poslovnimi prostori v lastno zgradbo na Aleksandrovi cesti št. 47, nasproti glavnemu kolodvoru.

ob 6 sv. maša z blagoslovom in cerkvenim darovanjem, ob 10 slovesno sv. opravilo: pridiga, peta sv. maša z dvema blagoslovoma in darovanjem za cerkvene potrebe.

Rakovnik pri Ljubljani. Spomin posvetitve Marijinega svetlišča na Rakovniku se bo zopet slovesno obhajal na Mali šmaren. V torek ob 19 bo pri lurški votlini akademija, nato pa procesija s svečami v cerkev, kjer bo govor, pete litanijske blagoslov. Od 23 do 24 se bo vršila ura molitve s pridigo. Na praznik sam, v sredo, bodo sv. maše od 4 naprej, sv. obhajilo pa se začne deliti že ob treh. Ob 5.30 bo sv. maša pred Najsvetejšim, ob 9.30 govor in slovesna sv. maša, nakar se bo vršil pri lurški votlini shod salezijanskega sodelništva. Popoldanska slovesnost se začne ob 15.30. Romarji naj se poslužijo polovične voznine za ljubljanski velesejem. Legitimacijo, ki jim obenem daje pravico za večkratni vstop v velesejske prostore, naj kupijo na odhodni postaji.

Peter Rešetar rešetari.

Izprememba vlade. Vseposlošno se govori, da se bo vlada izpremenila. Govorijo seveda posebno tisti, ki bi radi videli druge ljudi na vladi. Drugi pa se te izpremembe spet silno bojijo in jaz nimam miru pred vprašanji. Jaz vam torej sedaj povem, da se bo vlada res izpremenila. Tako blagohotno ne bo smela več gledati na ljudi, ki razdirajo temelje države.

JNS — protidržavni element. Po zadnjih dogodkih v Srbiji so se JNSarji pokazali, da so pravi protidržavni element. Ker pa so sami znani v boju proti protidržavnim elementom, bi bilo dobro, če bi jih sedanja vlada vzela za instruktorje, in sicer tako, da bi en dan ena polovica JNSarjev tokla, druga polovica pa držala, drugi dan bi se pa menjali.

Omladina JNS. Kramer ve, da se njega in drugih njegovih starinov nihče ne boji, pa so začeli zbirati mladino JNS. Če vodi v Mariboru mladino JNS in pa Ljotičeve pofovce eden in isti, to nič ne škodi, glavno je, da bi se jih kdo bal! Toda jaz vem, da preden bodo ti omladinci prišli do veljave, bodo že za penzijo zreli in namesto pendrekov bodo imeli fajfce!

Vsakih sto let enkrat gori stari mesni stolp v Mariboru. Vsakokrat pa je v tistem času bila tudi vojna. Letos pa je spet zgorel. Gotovo je mislil, da je na Kitajskem, ko je imel čisto kitajsko streho; tam pa je vojna, pa je moral zgoreti.

Hrvatski gasilec. Ko so gasilci iz vse države zborovali v Zagrebu, je nastopil en hrvaški gasilec in rekel, da Mačkov pokret potrebuje hrvaške gasilce! Pa menda ja ne bo Mačkov pokret pogorel?

Pri ciganki. Pucelj ne more dočakati, da bi bil spet minister. Zato je stopil k ciganki, naj mu iz roke prorokuje. Gube na roki pa so pokazale črke: v-o-l-i-t-i. — Kaj neki to pomeni? Povedala mu je: Vi boste šli k volu ne k vragu! Sirota pa ni vedela, da je Pucelj v civilu mesar in da to pomeni, da bo moral spet mesar postati. Za nagrado je dobila odtise vseh gub Puceljeve roke na svojem licu.

Francoška ljubezen. Francozi so se vedno silno navduševali za španske rdečkarje. Sedaj pa

so ti k njim pribežali v zavetje pred Frankom. Toka kaj so jim Francozi napravili? Sprejeli so jih in jih odpeljali na drugi strani na špansko mejo in jih čez mejo nagnali! Taka je pač francoska rdeča ljubezen.

Kje bi bil človek na varnem? Nad našim svetom se nekaj pripravlja. Ne bomo na varnem ne na suhem, ne na morju, ne pod vodo, samo — pod zemljo!

Proslava stoletnice

Slomškovega molitvenika za fante
»Življenja srečen pot«

Letos mineva sto let, ko je prvič izšel molitvenik »Življenja srečen pot«, katerega je napisal Anton Martin Slomšek slovenskim fantom. Slomškova družina v Mariboru vabi zato vse katoliške Slovence, da ta dogodek primerno proslavijo sedaj v mesecu septembru, ki je za vedno posvečen Slomšku. Proslava se naj izvrši v vsaki župniji v sledečem redu:

Dne 24. septembra: Kr. bansko upravo smo naprosili, da bi naj ta dan bil tudi letos Slomškov praznik za vse ljudske šole, nakar bi se vršila šolska sv. maša in v šoli primerna proslava, kjer bi gg. katehetje šolski mladini razložili važnost molitvenika za vsakega katoličana.

Dne 25. septembra zvečer naj bo spovedovanje za fante.

Dne 26. septembra zjutraj skupno sv. obhajilo fantov in pridiga. Popoldne pa v društvenih prostorih primerna proslava.

Vsem župnim uradom pošljemo material za te proslave.

Tekom zimskih mesecev se v posebnih naukih za fante prouči celotna knjiga »Življenja srečen pot«.

Že sedaj prosimo vse pred. župne urade in šole ter društva, da bodo Slomškov praznik v tem smislu pripravili. »Slomškova družina.«

Poslednje vesti.

Politične novice iz drugih držav

Seja Male zveze v Sinaji. V Sinaji pri Bukarešti so se zbrali zunanji ministri držav Male zveze. Prva seja sinajske konference se je vršila 29. avgusta. Drugi sestanek je bil 30. avgusta in tretji 31. avgusta dopoldne. Po tretji seji sta bila ministrski predsednik dr. Stojadinović in čehoslovaški zunanji minister dr. Krofta sprejeta od kralja Karla II. v posebni avdienci. V torek popoldne 31. avgusta se je vršila četrta in poslednja seja. Takoj po tej seji so zunanji ministri Male zveze sprejeli zastopnike tiska in so jim dali svoje izjave. Zvečer je zunanji minister Antonescu priredil v čast svojima tovarišema svečano večerjo, kateri je sledil slavnostni sprejem. Jugoslovanski ministrski predsednik in zunanji minister dr. Stojadinović ter čehoslovaški zunanji minister dr. Krofta sta odpotovala v sredo zjutraj nazaj v Belgrad, odnosno v Prago.

Zveza med sovjetsko Rusijo in Kitajsko. V Nankingu, kjer ima kitajska vlada svoj sedež, je bila 21. avgusta podpisana pogodba o nenapadanju in medsebojni pomoči med sovjetsko Rusijo in Kitajsko. Nemško časopisje je mnenja, da je ta pogodba odgovor na japonsko-nemško protikomunistično zvezo in je za Kitajsko največja nevarnost. Kitajska pričakuje od te pogodbe velikih koristi v vojni z Japonsko. Nemci in Japonci trdijo, da zveza z Rusijo Kitajski ne bo v rešitev, marveč v pogubo.

Bilanca Francove ofenzive na severu in prodiranje v Asturijo. Vodja španskih nacionalistov general Franco je zajel v zmagovitem pohodu